

mum curas, inexhaustam quandam me-
 moriam militarem insitam animad-
 uerti, quæ crebro in horrorem compulit
 cogitantem, quanto verior fuisset, si eam
 sibi quod studiosi Homines solent) cir-
 cumuallare & fulcire quotidiana lectio-
 ne licuisset: Vidisse semel vel audiuisse
 fatis est, nunquam obliuiscitur, nec res
 modò meminit, sed verba, tempus & lo-
 cum, vbi quid primum acceperit. Sæpè
 totos dies aut longas noctes colloquendo
 transegimus, audiendi namque cupidior
 nemo est, post annos verò suborta earun-
 dem rerum mentione, si quid fortè plus
 minusue aut aliter dixissem, submissa
 voce confestim admonebat, hoc me aut
 illud verbum mutare. Admirantiq̃ue
 & vnde nosceret percunctanti, non so-
 lum tempus, quo id ex me audiuisse, sed
 sub cuius ilicis vmbaculo, ad cuius vn-
 dam fluminis, in cuius maris littore, cuius
 montis in vertice (longinquas enim se-
 cum oras circumiui) me singula recog-
 noscente memorabat. Iterum & iterum
 expertus fateor, ad loquendum illo præ-
 sente, quod vel cautior certè, vel tardior
 factus sum: Et hæc quidem memoria sub
 armis, at sequens sub amictu Religionis
 inter libros habitat.